Roberta Metsola: Ukrainos žmonių drąsa ir viltis

Brangus Ruslanai,
brangūs Rados nariai,
brangūs drąsieji kariai,
brangūs broliai ir seserys,
dėkoju, kad pakvietėte mane į Kijevą pasakyti kalbos Radai. Man garbė būti čia su jumis, kolegos Europos parlamentarai. Tačiau būti čia yra ir mano pareiga. Privalau šią pareigą atlikti. Tai pareiga visiems jums, kovojantiems priešakinėse linijose. Turiu parodyti pasauliui, kad net karo tamsybėse parlamentinė demokratija yra šviesa.

Šiandien esu čia kaip Europos Parlamento atstovė, Europos žmonių atstovė, kad pasakyčiau jums štai ką: mes su jumis. Ir gerais, ir sunkiais laikais esame su jumis.

Visame pasaulyje pastaraisiais siaubingais mėnesiais matome griovimo ir mirties vaizdus, nekaltų žmonių sudaužytus gyvenimus, savo namus ir savo gyvenimus priverstas palikti moteris ir vaikus.

Bet Europa ir pasaulis taip pat mato jūsų drąsą ir Ukrainos šeimų priešinimąsi. Gyvačių salos didvyriai žinomi visame pasaulyje. Išdidūs Mariupolio kariai įkvėps būsimų kartų kartas.

Neabejoju, kad netrukus viltis nugalės baimę. Nes jūs visam pasauliui rodote, kad joks teroras negali įbauginti ir kad bombos niekada nesugriaus savigarbos ir orumo.

ES ir pasaulis mato, kad ginate savo šalį. Tačiau jūs kovojate ne tik už savo namus ir teritoriją. Jūs kovojate už visa tai, kuo mes tikime: laisvę, demokratiją, teisinę valstybę. Čia, Ukrainoje, šios vertybės nėra tik gražūs žodžiai. Už jas kovojate, nes žinote, kad be jų nėra daugiau nieko.

Europos Sąjunga buvo sukurta siekiant susieti Europos tautų likimus, kad jos daugiau niekada neįsiveltų į tokį konfliktą, kuris per mažiau kaip trisdešimt metų sukėlė du pasaulinius karus. Europos Sąjunga yra taikos projektas. Tačiau tai ir laisvės projektas.

Sakau, kad Ukraina yra Europa.

Dabar tamsus ir tragiškas metas. Žuvo tiek daug ukrainiečių. Netekote šeimos narių, giminių ir draugų. Mintimis esame, visų pirma, su jumis visais. Prašau, tikėkite manimi, kai sakau, kad Europos Parlamentas, Europos Sąjunga ir Europos žmonės palaiko Ukrainą.

Dabar žodžiai gali įkvėpti. Žodžiai kartais gali pakeisti pasaulį. Tačiau pasauliui taip pat reikia veiksmų. Pasauliui taip pat reikia užuojautos. Esu čia, kad praneščiau paramos ir vilties žinią, kad neapleisime Ukrainos ir niekada neprarasime budrumo.

Mariupolis – tai miestas, kuriame niekada nebuvau. Tačiau tai miestas, kurio niekada nepamiršiu. Gimdymo namų sprogdinimas ir vaikų žudymas – tai neįtikėtina niekšybė. Šie nežmogiški veiksmai apibūdina grėsmę, su kuria kovojate. Niekada neužmiršime, kas ten įvyko. Niekada.

Turiu jums tris pažadus.

Visų pirma, ši invazija į jūsų šalį reiškia Rusijos tiesioginę konfrontaciją su Europa, su tarptautine bendruomene ir taisyklėmis pagrįsta pasaulio tvarka. Putinui neleisime to daryti nesipriešindami. Mums reikia daugiau ir griežtesnių sankcijų. Nusikaltėlius patrauksime atsakomybėn už tai, ką jie čia padarė.

Antra, Europos Sąjunga pripažįsta Ukrainos europietiškus siekius ir jūsų troškimą tapti narystės siekiančia šalimi kandidate. Stoviu prieš visus jus ir sakau, kad galite manimi pasikliauti. Galite pasikliauti Europos Parlamentu, kad jis palaikys jūsų šalį siekiant šio tikslo. Žinome, kiek kraujo pralieta to siekiant. Mes jūsų nenuvilsime.

Geriau nei bet kada žinome, kad Ukraina Europos Sąjungą mato kaip savo tikslą. Atsakysime sąžiningai ir suteikdami viltį. Kiekviena šalis turi savo kelią, bet dėl Ukrainos ateities Europos Sąjungoje niekada neturėtų kilti abejonių.

Trečia, pasirūpinsime jūsų šeimomis, kurios priverstos bėgti, iki tos dienos, kai jos galės saugiai grįžti namo ir atkurti savo gyvenimus. Padėsime jums atstatyti jūsų miestus ir

miestelius, kai pasibaigs ši neteisėta, neišprovokuota ir nepateisinama invazija. Jau suteikėme pagalbos: finansinės, karinės, humanitarinės. Ir toliau ją teiksime didesniu mastu. Įsteigsime Ukrainos solidarumo patikos fondą ir surengsime tarptautinę paramos teikėjų konferenciją, kad padėtume atstatyti šalį. Nes šis išpuolis prieš jūsų tėvynę pakeitė viską.
Jūs šios invazijos neskatinote. Jūs jos neprovokavote. Jūs nesiekėte konfrontacijos. Tačiau sukilote pasitikti tos akimirkos, kuri liudija tautos didybę, jūsų drąsą, jūsų charakterio stiprybę.
O dabar raginu Europos Sąjungą šią akimirką pasitikti su tokia pačia stiprybe. Nes tai turi būti mūsų žūtbūtinis momentas.
Taisyklėmis pagrįsta pasaulio tvarka išlieka tvirta. Putinas klaidingai įvertino ne tik jūsų šalies drąsą ir ryžtą priešintis, bet ir demokratinės tvarkos stiprybę. Jis padarė esminę klaidą mūsų diskusijas palaikydamas silpnybe ir už tai moka kaip niekada didelę kainą. Mūsų sankcijos skaudžios ir turime jas dar labiau sugriežtinti.
Iš jūsų šalies bėga milijonai moterų ir vyrų. Milijonams tenka persikelti šalies viduje. Jie netruks išvykti į kitas Europos šalis. Turime būti tam pasirengę. Bet dar svarbiau, kad norime padaryti tai, kas būtina, kad atvykstantiesiems prie mūsų sienų užtikrintume ateitį, kurios netemdytų baimė. Šis ketinimas išliks nepalaužiamas ir niekada nesusilpnės.
Parodysime, kad Europa yra atviraširdė ir kad jos namų durys atviros. Taip konkrečiai išreikšime, kad einame bendru Europos keliu, kuriame užuojauta neatsiejama nuo stiprybės.
Turime padvigubinti pastangas siekdami sumažinti savo energetinę priklausomybę nuo Kremliaus. Noriu išvysti tą akimirką, kai Europa bus visiškai laisva ir saugi energijos tiekimo atžvilgiu.
Šiuo krizės momentu turime atminti, kad energija yra ir visada buvo susijusi su politika. Rusija tai supranta jau daugelį metų. Bet tai suprantate ir jūs.
Europa turi siekti ateityje visiškai atsisakyti dujų iš Rusijos. Visiškai. Tai plataus užmojo tikslas, bet jis būtinas.
Nes jo esmė ta, kad neturėtume vartodami Kremliaus tiekiamą energiją netiesiogiai finansuoti ant jūsų namų mėtomų bombų. Paspartinsime savo pastangas, kad tai įvyktų kuo greičiau.
Leiskite tarti žodį apie šiuo metu vykstantį informacinį karą. Turime ne tik remti ir stiprinti savo kibernetinę gynybą, bet turime ir toliau atsispirti naratyvui, kad kovodama su Putinu Europa yra nusiteikusi prieš Rusiją. Rusai priešinasi Putinui, jų tokių daug, nepaisant įkalinimo grėsmės. Jie istorijos teisiųjų pusėje. Jie mūsų pusėje.
Pabaigsiu cituodama Džonataną Saksą. Jis sakė: „Sunku nugalėti baimę vardan vilties. Tam reikia milžiniškos drąsos. Tačiau augant mūsų griovimo galiai, šios drąsos mums reikia kaip niekada anksčiau.“
Pacituosiu ir jūsų nacionalinio poeto Taraso Ševčenkos žodžius: „Kovokite toliau. Žinote, kad laimėsite.“
Turite drąsos.
Ukraina turi tą drąsą.
Esame su jumis šiandien, būsime su jumis rytoj ir niekada jūsų neapleisime.
Slava Ukraini.